

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Urto/2/2013
Identifikačné číslo spisu:	9013899548
Dátum vydania rozhodnutia:	09.04.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:9013899548.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu v trestnej veci proti odsúdenému V. X. pre zločin ťažkej profesionálnej krádeže vlámaním alebo so zbraňou podľa § 127, § 128 ods. 1 č. 4, § 129 č. 1 a 3, § 130 prvého a štvrtého prípadu a § 15 Trestného zákonníka Rakúskej republiky a iné na neverejnom zasadnutí 9. apríla 2013 v Bratislave o odvolaní odsúdeného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 13. decembra 2012 sp. zn. 2 Ntc 12/2012 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie odsúdeného V. X. sa z a m i e t a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom rozhodol Krajský súd v Bratislave (ďalej len krajský súd) tak, že podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov sa uznáva rozsudok Krajského súdu Eisenstadt sp. zn. 25 Hv 32/12y zo dňa 21. mája 2012 právoplatný dňa 21. mája 2012 v časti, v ktorej bol občan Slovenskej republiky V. X. uznaný vinným zo zločinu ťažkej profesionálnej krádeže vlámaním alebo so zbraňou podľa § 127, § 128 ods. 1 č. 4, § 129 č. 1 a 3, § 130 prvého a štvrtého prípadu a § 15 Trestného zákonníka Rakúskej republiky a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Krajský súd podľa § 17 ods. 1 citovaného zákona zároveň rozhodol, že sa tento trest vykoná a podľa § 48 ods. 2 Tr. zák. zaradil V. X. na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 16 ods. 1 písm. f/ citovaného zákona krajský súd odmietol uznať a vykonať na území Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu Eisenstadt sp. zn. 25 Hv 32/12y zo dňa 21. mája 2012, právoplatný dňa 21. mája 2012 v časti, ktorou bol V. X. uznaný vinným prečinom zatajovania dokumentov podľa § 229 ods. 1 Trestného zákonníka Rakúskej republiky z dôvodu, že skutok právne kvalifikovaný ako prečin zatajovania dokumentov podľa § 229 ods. 1 Trestného zákonníka Rakúskej republiky nie je právne subsumovateľný pod žiadnu skutkovú podstatu trestného činu uvedeného v

osobitnej časti Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení noviel a s poukazom na ustanovenia § 125 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. (ustanovenia o výške škody, prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu) ani ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., ale že konanie odsúdeného je podľa § 137 ods. 2 písm. m/ zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov administratívno-právnym deliktom. Krajský súd tak rozhodol za splnenia podmienky § 16 ods. 3 zákona č. 549/2011 Z. z. v znení noviel po vyžiadaní si stanoviska justičného orgánu štátu pôvodu a potom, čo Krajský súd Eisenstadt udelil výslovný súhlas, aby bol rozsudok Krajského súdu Eisenstadt 25 Hv 32/12y zo dňa 21. mája 2012 uznaný a vykonaný na území Slovenskej republiky len v časti uznania viny zo zločinu ťažkej profesionálnej krádeže vlámaním alebo so zbraňou podľa § 127, § 128 ods. 1 č. 4, § 129 č. 1 a 3, § 130 prvého a štvrtého prípadu a § 15 Trestného zákonníka Rakúskej republiky a súhlas s odmietnutím uznania a výkonu časti rozsudku, v ktorej bol V. X. uznaný vinným prečinom zatajovania dokumentov podľa § 229 ods. 1 Trestného zákonníka Rakúskej republiky, na území Slovenskej republiky, s tým, aby uložený trest odňatia slobody v trvaní dva roky a šesť mesiacov zostal nezmenený, keďže by aj bol v časti uznania viny prečinom zatajovania dokumentov podľa § 229 ods. 1 Trestného zákonníka Rakúskej republiky odsúdenému V. X. uložený taký trest odňatia slobody.

Proti rozsudku krajského súdu podal odvolanie odsúdený V. X. v zákonnej lehote písomným podaním, v ktorom uvádza, že v Rakúskej republike má lepšie podmienky pre výkon uloženého trestu odňatia slobody a pre prípadné podmienené prepustenie z výkonu tohto trestu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) postupoval na základe odvolania odsúdeného podaného v zmysle § 15 ods. 4 zák. č. 549/2011 Z. z. v znení noviel podľa § 29 tohto zákona a teda (subsidiárne) podľa Trestného poriadku.

Po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že krajský súd ako súd prvého stupňa postupoval podľa zákona č. 549/2011 Z. z. v znení noviel a Trestného poriadku a svoje rozhodnutie i náležite odôvodnil. So závermi súdu prvého stupňa sa odvolací súd plne stotožňuje. V časti, kde krajský súd rozhodol o uznaní a vykonaní na území Slovenskej republiky časti rozhodnutia Krajského súdu Eisenstadt sp. zn. 25 Hv 32/12y zo dňa 21. mája 2012 o uznaní viny zo zločinu ťažkej profesionálnej krádeže vlámaním alebo so zbraňou podľa § 127, § 128 ods. 1 č. 4, § 129 č. 1 a 3, § 130 prvého a štvrtého prípadu a § 15 Trestného zákonníka Rakúskej republiky, keďže nešlo o prípad uvedený v § 4 ods. 2 a 3 zák. č. 549/2011 Z. z. v znení noviel, trestnosť činu podľa právneho poriadku Slovenskej republiky v zmysle § 16 ods. 1 písm. b/ zák. č. 549/2011 Z. z. v znení noviel je daná podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. s trestnou sadzbou odňatia slobody šesť mesiacov až tri roky. Časť, kde krajský súd rozhodol o odmietnutí uznať a vykonať na území Slovenskej republiky časti rozhodnutia Krajského súdu Eisenstadt sp. zn. 25 Hv 32/12y zo dňa 21. mája 2012 o uznaní prečinom zatajovania dokumentov podľa § 229 ods. 1 Trestného zákonníka Rakúskej republiky, je v súlade s ustanovením § 16 ods. 1 písm. b/ zák. č. 549/2011 Z. z. v znení noviel, pretože nejde o konanie podľa § 4 ods. 2 a 3 zákona č. 549/2011 Z. z. v znení noviel a skutok, pre ktorý bolo vydané rozhodnutie, nie je trestným činom podľa právneho poriadku Slovenskej republiky. V konaní súdu prvého stupňa boli splnené aj zákonné podmienky rozhodnutia príslušného krajského súdu (§ 12 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z.) a to Krajského súdu v Bratislave s poukazom na ustanovenie § 4 ods. 1 písm. a/ zák. č. 549/2011 Z. z. - odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky a má obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky (na veci nič nemení aktuálny výkon uloženého trestu odňatia slobody na území Rakúskej republiky), po písomnom vyjadrení prokurátora (§ 15 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z.) a predchádzajúcej dohode (výslovný súhlas Krajského súdu Eisenstadt) s justičným orgánom štátu pôvodu (§ 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z.).

Krajský súd v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil V. X. na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin - trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3 T 43/2007 z 27. apríla 2007, právoplatný 15. mája 2007, uložený trest odňatia slobody v trvaní jeden rok so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia, pričom trest bol vykonaný dňa 21. novembra 2009 (a vzhľadom k vykonaniu trestu neprichádza do úvahy použitie rozhodnutia prezidenta

republiky o amnestii z 2. januára 2013 s prípadnými účinkami zahľadania odsúdenia).

Najvyšší súd konštatuje, že odvolacie námietky odsúdeného V. X. sú irelevantné. Jeho súhlas s odovzdaním na výkon trestu na území Slovenskej republiky sa nevyžaduje - § 16 ods. 1 písm. g/, § 2 zák. č. 549/2011 Z. z. a čl. 6 bodu 2 písm. a/, písm. b/ Rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV, súhlas odsúdenej osoby sa nevyžaduje, ak sa rozsudok spolu s osvedčením postupuje a/ členskému štátu, ktorého štátnu príslušnosť má odsúdená osoba a v ktorom žije a b/ členskému štátu, do ktorého bude odsúdená osoba vyhostená po prepustení z výkonu trestu na základe príkazu na vyhostenie zahrnutého do rozsudku alebo justičného alebo správneho rozhodnutia, alebo akéhokoľvek iného opatrenia nadväzujúceho na rozsudok. Účelom takéhoto postupu je práve uznanie a výkon rozhodnutia členského štátu Európskej únie v inom členskom štáte, najmä v prípade, ak ide o štátneho občana vykonávajúceho štátu a súd štátu pôvodu výkon trestu odňatia slobody do vykonávajúceho štátu odovzdá.

Vzhľadom na uvedené najvyšší súd odvolanie zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.